

ΧΑΛΙΚΕΣ

Ἐχομεν ὑπ' ὄψιν ἡμῶν ῥάκελλον ἐπιστολῆς ὅστις ἀπεστέλλετο εἰς Καρδίτσαν, δύναται δὲ ἤδη νὰ χρησιμεύσῃ καλλίτερον οἰουδὴποτε χάρτου πρὸς ἐκμάθησιν τῆς γεωγραφίας τοῦ τόπου μας. Ἀντὶ τῆς Καρδίτσης, δι' ἣν προωρίζετο ἀρχῇθεν, ἐκρίθη φαίνεται προτιμότερον παρὰ τῆς ὑπηρεσίας τῶν ταχυδρομείων ν' ἀποσταλῇ εἰς Καρυστίαν· καὶ ἀποστέλλεται λοιπὸν εἰς Χαλκίδα καὶ ἐκεῖθεν εἰς Κάρυστον καὶ ἐκεῖθεν εἰς Κύμην καὶ ἐκεῖθεν ἐπιστρέφεται πάλιν εἰς Ἀθήνας καὶ ἀποστέλλεται εἰς Καρύταιναν καὶ ἐπιστρέφεται εἰς Ἀθήνας καὶ ἐκεῖθεν εἰς Βόλον καὶ ἐκεῖθεν εἰς Λάρισσαν καὶ ἐκεῖθεν — τέλος πάντων — εἰς Καρδίτσαν καὶ φέρει 10 ἢ 15 σφραγίδας ἐπὶ τῆς ῥάχεώς της καὶ ἔκαμεν ἓνα μῆνα διὰ νὰ ρθῇ εἰς τὸν πρὸς ὃν ὄρον, ἀκουσία καὶ παράδοξος περιηγήτρια. Θὰ τὴν καταθέσωμεν εἰς τὸ μουσεῖον τῆς Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς Ἑταιρίας ὡς αὐθεντικὸν μνημεῖον τῆς συγχρόνου διοικήσεως ἐν Ἑλλάδι.

☺ ☺

Ὁ γνωστότατος ἐκεῖνος ἀνθυπομοίραρχος κ. Λαπαθιώτης, ὁ διάσημος καταστάς, διὰ τοὺς κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς ἄθλους του, ὃν διὰ τηλεγραφημάτων ἀπεκάλουν Ἀλῆ-πασάν οἱ τοῦρκοι τῆς Θεσσαλίας, ὁ ἀποδιοπομπαῖος τράγος ὁ προσωποποιήσας ὅλας τὰς θρυληθείσας τότε ἐπερθεῖσας τῆς τρικουπικῆς κυβερνήσεως, προὐβιβάσθη εἰς ὑπομοίραρχον ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως . . . τῆς 7ης Ἀπριλίου. Ὁ προβιβασμὸς οὗτος εἶνε σύμφωνος πρὸς τὸ ἱατρικὸν δόγμα *contraria contrariis*· διότι βεβαίως ἡ κυβέρνησις ἀμείβει δι' αὐτοῦ τὰς ἀκουσίας ἐκδουλεύσεις, ἃς παρέσχεν αὐτῇ ὁ κ. Λαπαθιώτης καὶ οἱ ὅμοιοί του, ἀναγκάζων τοὺς ἐκλογεῖς διὰ τοῦ ἄκρου ὑπὲρ τῆς παρελθούσης κυβερνήσεως ζήλου του νὰ ψηφίζωσιν . . . ὑπὲρ τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

☺ ☺

Δύο Σκαπῖνοι ὁμιλοῦσι περὶ τῶν ὑπηρετικῶν καθηκόντων των.

— Ἀ, ἐγώ, ἐννοῶ ὅταν πληρώνουμαι καλὰ νὰ δουλεύω καὶ καλὰ. Δὲ θέλω νὰ κλέψω τὰ χρήματα ποῦ μοῦ δίδουν.

— Ἀ! σὲ καταλαβαίνω! Προτιμᾷς νὰ κλέψῃς ἐκεῖνα ποῦ δὲ σοῦ δίδουν . . . !

☺ ☺

Οἰκογενειακὴ σκηνή.

Ἐν τῇ οἰκογενεῖᾳ συνομιλοῦσι περὶ θεοῦ τινὸς δεκάτου ὀγδόου βαθμοῦ, ἄρτι ἀφικθέντος βαθυπλούτου ἐξ Ἰνδιῶν.

Μία τῶν δεσποινίδων: — Μὰ δὲν εἶνε πάρα πολὺ μακρυνὸς συγγενὴς μας; . . .

Ἡ μήτηρ, αὐστηρῶς: — Συγγενὴς πλούσιος καὶ καθὼς πρέπει δὲν εἶνε ποτὲ μακρυνός . . .

☺ ☺

Καθ' ἐποχὴν πανταχόθεν ἀποδιωκόμεθα, ἀπειλούμεθα καὶ προπηλακίζόμεθα, ἡ ἀνάμνησις ἐνὸς ἐνθουσιώδους φιλέλλη-νος εἶνε πάντοτε παρηγορητικὴ καὶ εὐχάριστος. Διὰ τοῦτο μετὰ χαρᾶς μεταφέρομεν εἰς τὰς στήλας μας τὸ ἐπόμενον ἀνέκδοτον, οὗτινος ἥρως ὑπῆρξεν ὁ πρό τινας ἀποθανὼν ἐν Γαλλίᾳ διάσημος ἐλληνοστῆς Egger, καθηγητὴς κατὰ τὴν νεανικὴν του ἡλικίαν ἐν ἐπαρχιακῇ τινι λυκείῳ.

Εἶνε γνωστὴ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ πρὸς πᾶν τὸ ὅπωςδὴποτε σχετιζόμενον πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν ἐλληνικὴν γλῶσσαν.

Ἡμέραν τινὰ παρέδιδε τὸ σύνθημα μάθημά του ἐν τῷ λυκείῳ του, ὅτε βλέπει ἓνα τῶν μαθητῶν, κύπτοντα διαρκῶς ἐπὶ τοῦ πρὸ αὐτοῦ τετραδίου.

Ὁ καθηγητὴς πλησιάζει διὰ νὰ παρατηρήσῃ νομίζων ὅτι

ὁ μαθητὴς γράφει τὴν ἐξήγησίν του. Ἀλλὰ πόση ὑπῆρξεν ἡ ἐκπληξίς καὶ ἡ ἀγανάκτησις αὐτοῦ, ὅταν εἶδεν ὅτι ὁ μαθη-τῆς, ἀντὶ νὰ γράφῃ, κατεγίνετο νὰ ζωγραφίσῃ ἐπὶ τοῦ χάρ-του ἐν . . . ἓνα . . . ἐν . . . — Μοῦσα τῆς αἰδοῦς, πῶς νὰ ὀνομάσω τὸ μέρος τοῦ σώματος ἐπὶ τοῦ ὁποίου καθή-μεθα; . . .

— Τί κάμνετε αὐτοῦ, κύριε; τῷ λέγει ὁ καθηγητὴς ἐξη-γριωμένος.

— Ζωγραφίζω ἓνα μεγάλο ὠμέγα (ἐν Ω) ὅπως βλέπετε, κύριε καθηγητά . . .

— Ἀ! τότε διαφέρει! λέγει ὁ κ. Egger ἐξευμενιζόμενος καὶ ἀπομακρύνεται καθισχυράσας.

Πόσον κολακεύει τὴν ἐθνικὴν φιλαυτίαν μας τὸ ἀνέκδοτον τοῦτο!

☺ ☺

Ἴδου καὶ ἐν ἄλλο παράδειγμα τερατώδους ἀνατροπῆς τῶν ὄρων.

Τὰ πολεμικὸν πλοῖον ὅπερ ἐπρόκειτο ν' ἀγοράσωμεν ἐν Ἀμβούργῳ διὰ νὰ ταράξωμεν τὴν εὐρωπαϊκὴν εἰρήνην ἐκα-λεῖτο . . . Ἀρμονία!

☺ ☺

Ἀνέκδοτον δυνάμενον νὰ χρησιμεύσῃ κἀλλιστα ὡς συμ-βολὴ εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν σημερινῶν καίρων καὶ τῶν σημε-ρινῶν χαρακτήρων.

Ὅτε ἀνηγγέλθη ἡ αἰφνιδίως πτώσις τοῦ Σώλσβαρν, εἰς ἐν πάσῃ ἀθωότητι ἡρώτησε:

— Μήπως ἦτο πολιτικός του φίλος ὁ κ. Παπαμιχαλό-πουλος;

☺ ☺

Ἱστορία ἐνὸς παραθυροφύλλου.

Ἀφοῦ κηδύκησαν νὰ τὸ ἀναγράψωσιν αἱ ἐφημερίδες, δὲν πρέπει καὶ ἡμεῖς νὰ τὸ παρασιωπήσωμεν χάριν τῶν πιθανῶς ἀνησυχησάντων πολυαριθμῶν ἡμῶν φίλων.

Κάποιος κύριος ἀρεσκόμενος εἰς ρομαντικὰς νυκτερινὰς πε-ριπλανήσεις ἐπιθυμῶν φαίνεται, νὰ μάθῃ ἂν τὸν ἀγαπᾷ ἡ ὄχι ἡ Ἀστυνομία, κατέφυγεν εἰς τὸ ἀθῶον μαντεῖον, οὗ τὸν χρη-σμὸν συνεβουλεύετο καὶ ἡ Μαργαρίτα τοῦ Φάουστ, μὲ μό-νην τὴν διαφορὰν ὅτι ἀντὶ λευκανθῆμων ἀπεφύλλιζε . . . πα-ράθυρα! Θῦμα τῆς εὐαισθησίας ταύτης ὑπῆρξεν ἐν φύλλον τοῦ ἐνὸς τῶν πρὸς τὴν λεωφόρον Πανεπιστημίου παραθύρων τοῦ γραφείου μας, καθὼς ἐπίσης καὶ ἐν ὁμοίῳ οἰκίας τινὸς ἐν τῇ συνοικίᾳ Πλάκας καὶ τίς οἶδε πόσα ἄλλα ἀδήλωτα. Ἡτοιμαζόμεθα νὰ παρακαλέσωμεν τὸν αἰσθηματικὸν αὐτὸν κύριον ἢ νὰ μᾶς ἐπιστρέψῃ τὸ ἀφαιρεθὲν ἢ νὰ λάβῃ τὸν κό-πον νὰ ἔλθῃ νὰ λάβῃ ἀκωλύτως καὶ τὸ ἕτερον φύλλον ἀφοῦ εἰς ἀμφοτέρους τὸ ἐν μόνον ἦτο ἄχρηστον, ὅτε τὸ φύλλον μᾶς ἐπεστράφη (ὄχι βέβαια ταχυδρομικῶς), εὐρεθὲν ἐντὸς αὐλῆς τινὸς οὐ μακρὰν τοῦ γραφείου μας κειμένης. Τοιοῦτο-τρόπως ἀπεδείχθη ὅτι ἡ Πρόνοια μεριμνᾷ ἐν τῇ καλοκαγα-θίᾳ της περὶ τῆς ἀσφαλείας τῶν παραθύρων καὶ περὶ τῆς ἀναπαύσεως τῶν ἀστυνομικῶν ἀρχῶν.

Αξενία

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Διὰ τὴν γενομένην χθὲς τὴν ἐσπέραν εὐεργετικὴν καὶ καλ-λιτεχνικὴν ἐν τῷ θεάτρῳ ἐσπερίδα, μόλις προφθάνομεν νὰ δημοσιεύσωμεν τὸ ἐξῆς τηλεγράφημα συνοψίζον τὰς ἐντυπώ-